

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA DELO,
DRUŽINO IN SOCIALNE ZADEVE

SLUŽBA ZA ENAKE MOŽNOSTI
IN EVROPSKO KOORDINACIJO

Kotnikova ulica 28, 1000 Ljubljana

T 01 369 76 00

F 01 369 76 67

E gp.mdds@gov.si

www.mdds.gov.si

Državni zbor Republike Slovenije

Vse poslanske skupine in nepovezani
poslanec

gp@dz-rs

Številka: 0070-15/2013/5

Datum: 11.11.2013

REPUBLIKA SLOVENIJA - DRŽAVNI ZBOR

Prejeto:	11-11-2013	
Šifra:	000-04/13-19/4	
Povezava:		
EPA:	1455-VI	EU:
Sign. zn.:		
Kratika:		

Zadeva: Predlog zakona o enakosti žensk in moških

Spoštovani,

na decemberski seji bo Državni zbor med drugim obravnaval tudi Predlog zakona o enakosti žensk in moških. Z namenom večje preglednosti, katere novosti prinaša predlog zakona v primerjavi s sedaj veljavnim zakonom, smo na ministrstvu pripravili primerjalno tabelo, ki vam jo pošiljamo v vednost in pomoč pri obravnavi predloga zakona. Prav tako smo pripravljeni, v kolikor bi to želeli, vaši poslanski skupini predstaviti predlog zakona.

S spoštovanjem,

Jana Lovšič
vodja službe

IV. PRILOGE

1. Tabelarni pregled obstoječega in predlaganega zakona.

Zakon o enakih možnostih žensk in moških	Zakon o enakosti žensk in moških	Opombe
I. SPLOŠNE DOLOČBE 1. člen (namen zakona) (1) S tem zakonom se določajo skupni temelji za izboljšanje položaja žensk in ustvarjanje enakih možnosti žensk in moških na političnem, ekonomskem, socialnem, vzgojno-izobraževalnem ter na drugih področjih družbenega življenja (v nadaljnjem besedilu: enake možnosti). (2) Ustvarjanje enakih možnosti je naloga celotne družbe in pomeni odstranjevanje ovir za vzpostavljanje enakosti spolov, zlasti s preprečevanjem in odpravljanjem neenakega obravnavanja spolov kot oblike diskriminacije v praksi, ki izvira iz tradicionalno in zgodovinsko pogojenih različnih družbenih vlog, ter ustvarjanje pogojev za vzpostavljanje enake zastopanosti obeh spolov na vseh področjih družbenega življenja.	I. SPLOŠNE DOLOČBE 1. člen (namen zakona) (1) S tem zakonom se ustvarjajo pogoji za uresničevanje dejanske enakosti spolov z zagotovitvijo enakih možnosti in enakega obravnavanja žensk in moških ter enakega položaja in vlog žensk in moških na političnem, gospodarskem, socialnem, vzgojno-izobraževalnem in katerem koli drugem področju družbenega življenja na podlagi načela nediskriminacije in enakosti spolov. (2) Ustvarjanje pogojev za uresničevanje dejanske enakosti spolov je naloga celotne družbe in še zlasti organov oblasti, in pomeni zagotovitev enakih možnosti in enakega obravnavanja žensk in moških, zlasti z odpravo in preprečevanjem diskriminacije zaradi spola, ki izvira iz tradicionalno in zgodovinsko pogojenih družbenih vlog, ter ustvarjanje družbenih sprememb, ki omogočajo pogoje za vzpostavitev in ohranjanje enake zastopanosti in vpliva obeh spolov na vseh področjih družbenega življenja.	Predlog zakon jasneje opredeljuje namen zakona.
2. člen	2. člen	

(vsebina zakona) Za uresničevanje svojega namena opredeljuje ta zakon splošne in posebne ukrepe za ustvarjanje enakih možnosti, določa nosilce nalog, njihove pristojnosti in obveznosti, uvaja posebno neformalno obravnavanje primerov domnevnega neenakega obravnavanja spolov in zagovornico oziroma zagovornika enakih možnosti kot pooblaščen osebno za obravnavanje teh primerov ter določa pravice in obveznosti subjektov, udeleženih v teh primerih.	(vsebina zakona) Za uresničitev dejanske enakosti spolov ta zakon opredeljuje prepoved diskriminacije zaradi spola, uporabo strategije integracije načela enakosti spolov, sprejem splošnih in posebnih ukrepov ter določa nosilke oziroma nosilce nalog, njihove pristojnosti in obveznosti.	
	3. člen (enakost spolov) Enakost spolov pomeni, da imajo ženske in moški enako dostojanstvo, pravice in odgovornosti, da so ženske in moški enako udeleženi in imajo enako moč vplivati na načrtovanje in odločanje na vseh področjih javnega in zasebnega življenja, da imajo enak položaj ter enake možnosti za uživanje vseh pravic in za razvoj osebnih potencialov, s katerimi prispevajo k družbenemu razvoju, ter imajo enako korist od rezultatov, ki jih prinaša razvoj.	Prejšnji 4. člen.
3. člen (sodelovanje s socialnimi partnerji in nevladnimi organizacijami) Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) in pristojna ministrstva pri oblikovanju rešitev in predlogov za doseganje namena tega zakona sodelujejo s socialnimi partnerji in nevladnimi organizacijami, ki delujejo na področju enakih možnosti.		Sedanji 31. člen.
	4. člen	Prejšnji 8. člen.

	(enako obravnavanje spolov) Enako obravnavanje spolov pomeni odsotnost neposredne in posredne diskriminacije zaradi spola, vključno z diskriminacijo zaradi nosečnosti, rojstva otroka, starševstva, zakonskega stanu ali družinskega oziroma partnerskega razmerja, na kateremkoli področju družbenega življenja, v javnem ali zasebnem sektorju, zlasti v zvezi: - z zaposlovanjem, samozaposlitvijo in delovnimi pogoji, - s poklicnim svetovanjem in usposabljanjem, - z vključevanjem v delavske in delodajalske organizacije ter poklicna združenja, - s socialno varnostjo, - z izobraževanjem, - z dostopom do dobrin in storitev, ki so na voljo javnosti, vključno s stanovanji, in preskrba z njimi, - z oglaševanjem in mediji.	
	5. člen (prenos direktiv Evropske unije) V okviru vsebine in namena zakona se s tem zakonom v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive Evropske unije: – Sveta 79/7/EGS z dne 19. decembra 1978 o postopnem izvrševanju načela enakega obravnavanja moških in žensk v zadevah socialne varnosti (UL L št. 6 z dne 10. 1. 1979, str. 24), – Direktiva Sveta 2004/113/ES z dne 13. decembra 2004 o izvajanju načela enakega obravnavanja moških in žensk	Nomotehnična uskladitev.

	pri dostopu do blaga in storitev ter oskrbi z njimi (UL L št. 373 z dne 21. 12. 2004, str. 37), – Direktiva 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu (preoblikovano) (UL L št. 204 z dne 26. 7. 2006, str. 23), – Direktiva 2010/41/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. 6. 2010 o uporabi načela enakega obravnavanja moških in žensk, ki opravljajo samostojno dejavnost, in o razveljavitvi Direktive Sveta 86/613/EGS (UL L št. 180 z dne 15. 7. 2010, str. 1).	
	II. PREPOVED DISKRIMINACIJE 6. člen (prepoved diskriminacije in povračilnih ukrepov) (1) Na katerem koli področju družbenega življenja iz 4. člena tega zakona je prepovedano vsakršno ravnanje v obliki storitve ali opustitve, pozivanje k ravnanju ali spodbujanje ravnanja, ki pomeni diskriminacijo zaradi spola, kot jo podrobneje opredeljujejo 8., 9., 10. in 11. člen tega zakona. (2) Prepovedani so povračilni ukrepi zoper osebe, diskriminirane zaradi spola in osebe, ki pomagajo žrtvi diskriminacije.	Nov člen. V prejšnjem zakonu so bili opredeljeni samo pojmi, ki pomenijo diskriminacijo, brez posebne določbe, da je diskriminacija prepovedana.
	7. člen	

	(različno obravnavanje) (1) Ne glede na prejšnji člen različno obravnavanje zaradi spola ni prepovedano in ne pomeni diskriminacije, če gre za posebni ukrep v skladu s 16. členom tega zakona ali če takšno različno obravnavanje upravičuje zakoniti cilj in so sredstva za doseganje tega cilja ustrezna in potrebna. (2) Različno obravnavanje v smislu prejšnjega odstavka ni prepovedano in ne pomeni diskriminacije, zlasti: - v zvezi z zaposlovanjem, samozaposlitvijo in delovnimi pogoji, s poklicnim svetovanjem in usposabljanjem, z vključevanjem v delavske in delodajalske organizacije ter poklicna združenja, kadar zaradi narave posameznih poklicnih dejavnosti ali konteksta njihovega opravljanja spol predstavlja bistveno in odločilno poklicno zahtevo pod pogojem, da je cilj zakonit in je zahteva ustrezna in potrebna, - v zvezi s socialno varnostjo, z izobraževanjem, z dostopom do dobrin in storitev, ki so na voljo javnosti, vključno s stanovanji, in preskrba z njimi, ter z oglaševanjem v medijih, ko gre za ugodnejše varstvo žensk v zvezi z nosečnostjo in materinstvom ter v zvezi z zagotavljanjem blaga in storitev izključno ali predvsem predstavnikom ali predstavnicam enega spola, če takšno različno obravnavanje upravičuje zakoniti cilj in so sredstva za doseganje tega cilja ustrezna in potrebna, - ko tako v skladu s pravnim redom Evropske unije določa poseben zakon.	
	8. člen (neposredna in posredna diskriminacija)	Prejšnji 5. člen.

	(1) Neposredna diskriminacija zaradi spola obstaja, če je oseba zaradi svojega spola bila, je ali bi lahko bila v enakih ali podobnih situacijah obravnavana manj ugodno kot oseba nasprotnega spola. (2) Posredna diskriminacija zaradi spola obstaja, kadar je oseba zaradi svojega spola bila, je, ali bi bila zaradi navidezno nevtralnega predpisa, merila ali prakse v enakih ali podobnih situacijah in pogojih v manj ugodnem položaju kot oseba nasprotnega spola, razen če te določbe, merila ali ravnanja objektivno upravičuje zakoniti cilj in če so sredstva za doseganje tega cilja ustrezna in potrebna. (3) Neposredna ali posredna diskriminacija so tudi navodila, katerih posledica je bila, je ali bi bila diskriminacija zaradi spola v smislu prvega ali drugega odstavka tega člena.	
	9. člen (nadlegovanje zaradi spola) Nadlegovanje zaradi spola je vsaka oblika nezaželenega ravnanja, povezanega s spolom osebe, z namenom ali posledico prizadeti dostojanstvo osebe in ustvariti zastrašujoče, sovražno, ponižujoče, sramotilno ali žaljivo okolje za osebo.	Nov člen.
	10. člen (spolno nadlegovanje) Spolno nadlegovanje je kakršna koli oblika neželenega verbalnega, neverbalnega ali fizičnega ravnanja ali vedenja spolne narave z namenom ali	Nov člen.

	posledico prizadeti dostojanstvo osebe, zlasti kadar gre za ustvarjanje zastraševalnega, sovražnega, ponižujočega, sramotilnega ali žaljivega okolja.	
	11. člen (nasilje zaradi spola) Nasilje nad osebo zaradi njenega spola, spolne identitete ali zaradi izražanja spolne identitete so vsa nasilna dejanja, ki povzročijo ali bi lahko povzročila fizične, spolne, psihične ali ekonomske posledice ali trpljenje, vključno z grožnjami s takimi dejanji, prisilo ali samovoljnim odvzemom prostosti, ne glede na to, ali do njih pride v javnem ali zasebnem življenju.	Nov člen.
	12. člen (ureditev v posebnem zakonu) Z zakonom se lahko glede na posebne okoliščine oziroma vsebino urejanja na področju družbenega življenja, ki se z njim ureja, natančneje določijo kršitve prepovedi diskriminacije zaradi spola iz 8., 9., 10. in 11. člena tega zakona ter predpišejo sankcije zanje, ki vključujejo tudi ukrepe za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti.	Nov člen.
	III. UKREPI ZA SPODBUJANJE ENAKOSTI ŽENSK IN MOŠKIH 13. člen (ukrepi za spodbujanje enakosti žensk in moških) Za spodbujanje in uresničenje dejanske enakosti spolov se uporabljajo integracija načela enakosti spolov ter splošni in posebni ukrepi.	Nov člen.
	14. člen (integracija načela enakosti spolov)	Nov člen.

	Integracija načela enakosti spolov v politike pomeni, da organiziranje, razvoj, napredek in vrednotenje političnih procesov potekajo tako, da sta vidik spola in načelo enakosti spolov vključena v vse politike na vseh ravneh in v vseh fazah.	
	15. člen (splošni ukrepi) (1) Splošni ukrepi so ukrepi normativne narave, s katerimi se v zakonih in drugih splošnih aktih na posameznem področju družbenega življenja prepoveduje diskriminacija zaradi spola ali zapovedujeta določeno vedenje in ravnanje za zagotovitev dejanske enakosti spolov ter predpišejo sankcije za kršitve te prepovedi oziroma neizpolnjevanja zapovedi. (2) Splošni ukrepi so tudi ukrepi, določeni v splošnih in drugih aktih subjektov v javnem in zasebnem sektorju, s katerimi se opredelijo vedenja in ravnanja za vzpostavljanje dejanske enakosti spolov. (3) Splošni ukrepi so tudi ukrepi politične narave, namenjeni uresničevanju enakosti spolov in zagotavljanju enakih možnosti z vidika posameznice in posameznika oziroma posameznih družbenih skupin žensk in moških ter širše javnosti. Splošni ukrepi politične narave so programi dejavnosti in strategije razvoja področij, določenih v nacionalnem programu za enakost žensk in moških, v nacionalnih programih za posamezna področja ter	Prejšnji 6. člen.

	v drugih političnih dokumentih. Splošna ukrepa politične narave sta tudi odpravljanje okoliščin ter preprečevanje pojavov, ki pomenijo diskriminacijo oziroma kršitev temeljnih človekovih pravic (npr. nasilje, trgovina z ljudmi, revščina). (4) Splošni ukrepi so tudi spodbujanje sodelovanja med različnimi nosilci nalog po tem zakonu in socialnimi partnerji, nevladnimi organizacijami in drugimi akterji, osveščanje in informiranje ciljnih skupin in javnosti o načelih in politiki enakosti spolov ter neseksistična raba jezika v vseh organih oblasti in vseh družbenih odnosih.	
	16. člen (posebni ukrepi) (1) Posebni ukrepi so začasni ukrepi, ki imajo za cilj uresničiti dejansko enakost žensk in moških na področjih družbenega življenja, kjer se za posameznice in posameznike oziroma posamezne družbene skupine žensk in moških ugotavlja neuravnotežena zastopanost spolov oziroma neenak položaj in vloga oseb enega spola. (2) S posebnimi ukrepi se odstranjujejo ovire za uravnoteženo zastopanost spolov oziroma za neenak položaj ali vlogo oseb enega spola ali dajejo posebne ugodnosti v smislu spodbude manj zastopanemu spolu oziroma spolu, ki je v slabšem položaju ali ima neenako vlogo. (3) Posebni ukrepi morajo zasledovati zakoniti cilj, ki je utemeljen na predhodnih analizah o obstoju neenakega položaja ali vloge žensk in	Prejšnji 7. člen.

	moških, sredstva za dosego cilja pa morajo biti ustrezna, potrebna in sorazmerna. Ob sprejemu posebnega ukrepa je potrebno določiti njegov namen, razloge za sprejem ter čas njegovega trajanja oziroma način periodičnega preverjanja, ali je ukrep še potreben. (4) Posebni ukrepi so zlasti: - pozitivni ukrepi, ki ob enakem izpolnjevanju predpisanih meril in pogojev dajejo prednost osebam tistega spola, ki so zastopane v manjšem številu oziroma so v neenakem položaju ali imajo neenako vlogo glede na spol, dokler ni dosežena uravnotežena ali enaka zastopanost oziroma enak položaj, - spodbujevalni ukrepi, ki dajejo posebne ugodnosti ali uvajajo posebne spodbude z namenom doseči uravnoteženo zastopanost spolov oziroma odpravo slabšega položaja ali neenake vloge glede na spol.	
	17. člen (uravnotežena zastopanost) Uravnotežena zastopanost spolov v smislu prejšnjega člena tega zakona obstaja, če je zastopanost vsakega od spolov na posameznem področju družbenega življenja ali njegovem delu vsaj 40 odstotkov.	Nov člen. Prejšnji zakon je definicijo uravnotežene zastopanosti vseboval v členu o posebnih ukrepih. Zaradi večje jasnosti je bolje imeti posebni člen.
II. OPREDELITEV POJMOV 4. člen (enakost spolov) Enakost spolov pomeni, da so ženske in moški enako		Sedanji 3. člen.

udeleženi na vseh področjih javnega in zasebnega življenja, da imajo enak položaj ter enake možnosti za uživanje vseh pravic in za razvoj osebnih potencialov, s katerimi prispevajo k družbenemu razvoju, ter enako korist od rezultatov, ki jih prinaša razvoj.		
5. člen (enako obravnavanje spolov) (1) Enako obravnavanje spolov pomeni odsotnost neposredne in posredne oblike diskriminacije zaradi spola. (2) Neposredna diskriminacija zaradi spola obstaja, če je oseba zaradi svojega spola bila, je ali bi lahko bila v enakih ali podobnih okoliščinah obravnavana manj ugodno kot oseba nasprotnega spola. (3) Posredna diskriminacija zaradi spola obstaja, če na videz nevtralne določbe, merila ali ravnanje v enakih ali podobnih okoliščinah in pogojih postavljajo osebe enega spola v manj ugoden položaj, razen če so te določbe, merila ali ravnanje ustrezni, potrebni in upravičeni z objektivnimi dejstvi, ki niso povezana s spolom.		Sedanji 8. člen.
6. člen (splošni ukrepi) (1) Splošni ukrepi so ukrepi normativne narave, s katerimi se v zakonih na posameznem področju prepoveduje diskriminacija zaradi spola ali zapoveduje določeno vedenje in ravnanje za dosego enakega obravnavanja spolov, ter se določijo sankcije v primeru kršitve te prepovedi oziroma zapovedi. (2) Splošni ukrepi so tudi ukrepi politične narave, namenjeni ustvarjanju enakih možnosti z vidika posameznice in posameznika ter		Sedanji 15. člen.

širše javnosti, programi dejavnosti in strategije razvoja področij družbenega življenja, določeni v nacionalnem programu za enake možnosti žensk in moških, v nacionalnih programih za posamezna področja družbenega življenja ter v drugih političnih dokumentih.		
7. člen (posebni ukrepi) (1) Posebni ukrepi so začasni ukrepi, namenjeni ustvarjanju enakih možnosti žensk in moških ter spodbujanju enakosti spolov na posameznih področjih družbenega življenja, kjer se ugotavlja neuravnotežena zastopanost spolov oziroma neenak položaj oseb enega spola. (2) Neuravnotežena zastopanost spolov v smislu prejšnjega odstavka obstaja, če je zastopanost enega spola na posameznem področju družbenega življenja ali njegovem delu nižja od 40%. (3) S posebnimi ukrepi se odstranjujejo objektivne ovire za uravnoteženo zastopanost spolov oziroma za neenak položaj oseb enega spola ali dajejo posebne ugodnosti v smislu vzpodbude manj zastopanemu spolu oziroma spolu, ki je v slabšem položaju, ki pa morajo biti utemeljene in sorazmerne glede na namen posebnega ukrepa. (4) Posebni ukrepi so zlasti: - pozitivni ukrepi, ki ob enakem izpolnjevanju predpisanih meril in pogojev dajejo prednost osebam tistega spola, ki so zastopane v manjšem številu oziroma so v neenakem položaju glede na spol, dokler ni dosežena uravnotežena ali enaka zastopanost,		Sedanji 16. člen.

- spodbujevalni ukrepi, ki dajejo posebne ugodnosti ali uvajajo posebne spodbude z namenom odpravljanja neuravnotežene zastopanosti spolov oziroma slabšega položaja glede na spol, ter programski ukrepi v obliki aktivnosti za osveščanje in akcijskih načrtov za spodbujanje ter ustvarjanje enakih možnosti in enakosti spolov.		
	IV. NOSILCI NALOG IN NJIHOVE PRISTOJNOSTI 18. člen (splošna opredelitev) (1) Državni organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil (v nadaljnjem besedilu: organi oblasti), delodajalci, vzgojno-izobraževalne institucije, politične stranke, organizacije civilne družbe in drugi subjekti si dejavno, usmerjeno in sistematično prizadevajo za uresničevanje enakosti spolov glede na naravo dela in področje delovanja. Pri izvajanju svojih nalog spoštujejo načeli nediskriminacije in enakosti spolov. (2) Za spodbujanje in uresničenje dejanske enakosti spolov subjekti iz prejšnjega odstavka v okviru svojih pristojnosti sprejmejo ukrepe iz 15. in 16. člena tega zakona.	Nov člen. Splošna opredelitev, kdo je odgovoren in kakšne ukrepe lahko sprejemajo za uresničenje dejanske enakosti spolov.
	19. člen (uporaba ženske in moške slovnične oblike) (1) Organi oblasti zagotovijo, da se v podzakonskih aktih in obrazcih, ki so njihov sestavni del, v splošnih aktih samoupravnih lokalnih skupnosti ter v splošnih aktih, izdanih za izvrševanje	Nov člen.

	javnih pooblastil smiselno uporabi ženski in moški spol v skladu z uporabo moškega in ženskega spola pri opredelitvi temeljnih subjektov v zakonu, na podlagi katerega so bili izdani. (2) Organi oblasti tudi pri navajanju temeljnih subjektov v političnih aktih, javnih listinah in obrazcih, ki niso sestavni del predpisov smiselno uporabljajo določbo prejšnjega odstavka.	
	20. člen (podatki ločeni po spolu) (1) Organi oblasti, ki v skladu z zakonom vodijo zbirke podatkov, ki vsebujejo podatek o spolu ali matični številki občana oziroma občanke, prikazujejo v analizah podatke ločeno po spolu, v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, kadar je to tehnično izvedljivo. (2) Podatki iz prejšnjega odstavka se uporabljajo za integracijo enakosti spolov v politike in pripravo posebnih ukrepov.	Nov člen.
IV. NOSILCI NALOG, NJIHOVE PRISTOJNOSTI IN OBVEZNOSTI 1. Državni zbor, vlada in ministrstva 10. člen (državni zbor) (1) Državni zbor Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: državni zbor) sprejme resolucijo o nacionalnem programu za enake možnosti žensk in moških.	21. člen (državni zbor) (1) Državni zbor Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: državni zbor) sprejme resolucijo o nacionalnem programu za enakost žensk in moških iz 27. člena tega zakona. (2) Državni zbor pri sestavi delegacij in oblikovanju delovnih teles, ki jih ustanavlja v skladu s svojim poslovníkom, v največji možni meri	

(2) Državni zbor v skladu z dejanskimi možnostmi v največji meri upošteva načelo uravnotežene zastopanosti spolov pri oblikovanju delovnih teles in sestavi delegacij, ki jih ustanavlja v skladu s svojim poslovnikom.	upošteva načelo uravnotežene zastopanosti spolov v smislu 17. člena tega zakona.	
11. člen (vlada in ministrstva) (1) Spodbujanje in ustvarjanje enakih možnosti po tem zakonu je predvsem naloga vlade in ministrstev, ki v okviru svojih pristojnosti vsako na svojem delovnem področju z ustreznimi splošnimi in posebnimi ukrepi, opredeljenimi v tem zakonu, uresničujejo cilje tega zakona. (2) Ministrstva pri pripravi predpisov in drugih ukrepov, ki posegajo na področja, pomembna za ustvarjanje enakih možnosti, upoštevajo vidik enakosti spolov in pri tem sodelujejo z Uradom za enake možnosti ter upoštevajo njegove predloge in mnenja. Ministrstva morajo pridobiti mnenje in predloge Urada za enake možnosti o predlogih zakonov in drugih aktov, ki posegajo na področja, pomembna za ustvarjanje enakih možnosti, še preden jih pošljejo vladi v odločitev. (3) Urad za enake možnosti in ministrstva v okviru svojih pristojnosti spremljajo in preučujejo tudi druge oblike diskriminacije zaradi spola, ki predstavljajo oviro za ustvarjanje enakih možnosti po tem zakonu, kot na primer nasilje, ki izhaja iz neenakih razmerij med spoloma, ter jih upoštevajo pri svojih ukrepih za doseganje namena tega zakona.	22. člen (vlada in ministrstva) (1) Zagotavljanje enakih možnosti in zagotavljanje enakega obravnavanja ter uresničevanje dejanske enakosti spolov po tem zakonu je predvsem naloga Vlade Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) in ministrstev, ki v okviru svojih pristojnosti vsako na svojih delovnih področjih z integracijo načela enakosti spolov ter sprejemanjem ustreznih splošnih in posebnih ukrepov, opredeljenih v tem zakonu, uresničujejo cilje tega zakona. (2) Ministrstva pri pripravi predpisov in drugih ukrepov, ki posegajo na področja, pomembna za zagotavljanje enakih možnosti in enakega obravnavanja ter uresničevanje dejanske enakosti spolov, upoštevajo vidik spola in načelo enakosti spolov ter opravijo presojo vpliva na spol. (3) Predlog gradiva, predloženega v obravnavo in sprejetje na vladi, katerega sprejetje in izvajanje pomembno vpliva na ekonomski in družbeni razvoj, vsebuje presojo vpliva na spol. O predlogih zakonov in drugih aktov, ki posegajo na področja, pomembna za uresničevanje enakosti spolov, ministrstva pridobijo mnenje in predloge ministrstva, pristojnega za enakost žensk in moških, še preden jih	

	predložijo vladi v sprejetje.	
	23. člen (strokovni svet za enakost žensk in moških) (1) Ministrica oziroma minister, pristojen za enakost žensk in moških, ustanovi, kot strokovno in posvetovalno telo strokovni svet za enakost žensk in moških (v nadaljnjem besedilu: svet). Svet sestavljajo predstavnice in predstavniki ministrstev in nevladnih organizacij, ki delujejo na področju enakosti spolov ter strokovnjakinje in strokovnjaki z navedenega področja. (2) Svet spremlja in ocenjuje napredek pri uresničevanju dejanske enakosti spolov ter daje pobude, predloge in priporočila ministrici oziroma ministru, pristojnemu za enakost žensk in moških, v zvezi z doseganjem ciljev tega zakona.	Nov člen. Politika enakosti spolov zajema vsa področja, zato je potrebno sodelovanje čim več akterjev.
	24. člen (usmerjevalna skupina za integracijo načela enakosti spolov) (1) Ministrice oziroma ministri vsak za svoje delovno področje določijo uradnico oziroma uradnika v ministrstvu, ki opravlja naloge koordinatorice oziroma koordinatorja za enakost žensk in moških (v nadaljnjem besedilu: koordinatorica oziroma koordinator). Koordinatorica oziroma koordinator skrbi za izvajanje nalog, ki jih ima ministrstvo na podlagi tega zakona. (2) Koordinatorice oziroma koordinatorji so članice oziroma člani	Nov člen. Integracija načela enakosti spolov morajo izvajati vsa ministrstva, zato je za učinkovito in usklajeno delovanje ustanovljena usmerjevalna skupina.

	usmerjevalne skupine za integracijo načela enakosti spolov (v nadaljnjem besedilu: usmerjevalna skupina), ki jo ustanovi ministrica oziroma minister, pristojen za enakost žensk in moških. (3) Usmerjevalna skupina si prizadeva za čim bolj učinkovito integracijo načela enakosti spolov v politike v vseh fazah in na vseh področjih družbenega življenja. Njene naloge so izmenjava izkušenj, širjenje rezultatov in dobrih praks ter spremljanje in nadziranje integracije načela enakosti spolov v politike.	
12. člen (posebna vloga vzgoje, izobraževanja in usposabljanja) (1) Izobraževanje za enakost spolov je sestavni del sistema vzgoje in izobraževanja ter poklicnega usposabljanja, ki med drugim vključuje pripravo obeh spolov za aktivno in enako sodelovanje na vseh področjih družbenega življenja. (2) Ministrstvu, pristojni za šolstvo in delo ter drugi nosilci pristojnosti na področju vzgoje in izobraževanja ter poklicnega usposabljanja zagotavljajo enako obravnavanje spolov, zlasti pri pripravi, sprejemanju in izvajanju javno veljavnih programov vzgoje in izobraževanja oziroma poklicnega usposabljanja, pri potrjevanju učbenikov in učil, ter pri uvajanju organizacijskih novosti in spreminjanju pedagoških oziroma andragoških metod, ter vsak v okviru svojih pristojnosti vzpostavijo ustrezen sistem ukrepov za odpravo ugotovljenih oblik neenakega obravnavanja spolov.		Sedanji 26. člen.
13. člen (koordinatorice oziroma koordinatorji		Nov 24. člen določa

v ministrstvih) (1) Ministrice oziroma ministri vsak za svoje delovno področje določijo uradnico oziroma uradnika v ministrstvu, ki opravlja naloge koordinatorice oziroma koordinatorja za enake možnosti žensk in moških. (2) Koordinatorica oziroma koordinator iz prejšnjega odstavka skrbi za izvajanje nalog, ki jih ima ministrstvo na podlagi tega zakona, ter pri tem sodeluje z Uradom za enake možnosti.		imenovanje koordinatoric in koordinatorjev. Ustanovljena je usmerjevalna skupina za integracijo načela enakosti spolov.
14. člen (delovna telesa vlade in ministrstev) (1) Vlada upošteva načelo uravnotežene zastopanosti spolov pri sestavi posvetovalnih in usklajevalnih organov, drugih delovnih teles ter delegacij, ki jih ustanovi po zakonu o Vladi Republike Slovenije in po svojem poslovniku, kakor tudi pri imenovanju ali predlaganju predstavnic in predstavnikov vlade v javnih podjetjih ter v drugih osebah javnega prava, razen če to iz objektivnih razlogov ni mogoče. (2) Obveznost iz prvega odstavka zavezuje tudi ministrice in ministre pri sestavi strokovnih svetov, ki jih ustanovijo po zakonu o državni upravi.	25. člen (delovna telesa vlade in ministrstev) (1) Vlada upošteva načelo uravnotežene zastopanosti spolov pri sestavi posvetovalnih in usklajevalnih organov, drugih delovnih teles ter delegacij, ki jih ustanovi po zakonu o vladi in po svojem poslovniku, kakor tudi pri imenovanju ali predlaganju predstavnic in predstavnikov vlade v javnih podjetjih ter v drugih osebah javnega prava, razen če to iz objektivnih razlogov ni mogoče. (2) Obveznost iz prvega odstavka zavezuje tudi ministrice in ministre pri sestavi strokovnih svetov, ki jih ustanovijo po zakonu o državni upravi. (3) Vlada določi kriterije za upoštevanje načela uravnotežene zastopanosti spolov v primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena.	
	26. člen (posebna vloga vzgoje, izobraževanja in usposabljanja)	Prejšnji 12. člen.

	(1) Izobraževanje za enakost spolov je sestavni del sistema vzgoje in izobraževanja, vseživljenskega učenja ter poklicnega usposabljanja, ki med drugim vključuje pripravo obeh spolov za dejavno in enako sodelovanje na vseh področjih družbenega življenja. (2) Ministrstvo, pristojno za izobraževanje, ter drugi nosilci pristojnosti na področju vzgoje in izobraževanja, vseživljenskega učenja ter poklicnega usposabljanja zagotavljajo enako obravnavanje spolov, zlasti pri pripravi, sprejemanju in izvajanju javno veljavnih programov vzgoje in izobraževanja oziroma poklicnega usposabljanja, pri potrjevanju učbenikov in uporabi učil, ter pri uvajanju organizacijskih novosti in spreminjanju pedagoških oziroma andragoških metod, ter vsak v okviru svojih pristojnosti vzpostavijo ustrezen sistem ukrepov za odpravo ugotovljenih oblik neenakega obravnavanja spolov.	
1.1. Nacionalni program za enake možnosti žensk in moških 15. člen (vsebina nacionalnega programa) (1) Vlada predloži državnemu zboru Predlog resolucije o nacionalnem programu za enake možnosti žensk in moških (v nadaljnjem besedilu: nacionalni program), ki temelji na predlogih ministrstev, Urada za enake možnosti, lokalnih skupnosti, socialnih partnerjev, nevladnih organizacij in drugih organizacij civilne družbe ter posameznih strokovnjakinj in strokovnjakov. (2) Nacionalni program	27. člen (vsebina nacionalnega programa) (1) Vlada predloži državnemu zboru predlog resolucije o nacionalnem programu za enakost žensk in moških (v nadaljnjem besedilu: nacionalni program), ki temelji na predlogih ministrstev, samoupravnih lokalnih skupnosti, socialnih partnerjev, nevladnih organizacij in drugih organizacij civilne družbe ter posameznih strokovnjakinj in strokovnjakov. (2) Nacionalni program določi	

določi temeljne politike enakih možnosti, v katerem poleg obveznih vsebin, ki so predpisane za vse dolgoročne programske dokumente, posebej določi: - cilje ter ukrepe za doseg ciljev na posameznih področjih družbenega življenja, predvsem na področju delovnih razmerij, socialnega in zdravstvenega varstva, izobraževanja, družinskih razmerij, nasilja nad ženskami in zastopanosti obeh spolov v javnem življenju; - odgovornost za izvajanje ukrepov iz prejšnje alineje; - opredeli vsebino in nosilce periodičnih načrtov za izvajanje usmeritev in nalog iz nacionalnega programa na posameznih področjih družbenega življenja (v nadaljnjem besedilu: periodični načrti); - opredeli podatke, ki se bodo v okviru dejavnosti državne statistike, anket ali mnenjskih raziskav zbirali, obdelovali, povezovali, shranjevali, analizirali in izkazovali ločeno po spolu; - opredeli način spremljanja in poročanja o izvajanju nacionalnega programa; - opredeli okvirni obseg sredstev za izvedbo ukrepov iz nacionalnega programa ter način njihovega zagotavljanja.	temeljne politike enakosti žensk in moških. Poleg obveznih vsebin, ki so predpisane za vse dolgoročne programske dokumente, posebej določi: - cilje ter ukrepe za doseg ciljev na posameznih področjih, - odgovornost za izvajanje ukrepov iz prejšnje alineje, - opredeli vsebino in nosilce akcijskih načrtov za izvajanje usmeritev in nalog iz nacionalnega programa na posameznih področjih (v nadaljnjem besedilu: akcijski načrti), - kazalnike za spremljanje izvajanja ciljev, - opredeli način spremljanja in poročanja o izvajanju nacionalnega programa, - opredeli okvirni obseg sredstev za izvedbo ukrepov iz nacionalnega programa ter način njihovega zagotavljanja. (3) Pripravo nacionalnega programa koordinira ministrstvo, pristojno za enakost žensk in moških, ki ga tudi predloži v sprejem vladi.	
16. člen (periodični načrti) (1) Periodični načrti so izvedbeni akti nacionalnega programa, ki za posamezno področje družbenega življenja opredelijo potrebne aktivnosti za obdobje dveh let. (2) Predlog vsakokratnega periodičnega načrta na podlagi poročil o preteklem dveletnem obdobju in	28. člen (akcijski načrti) (1) Akcijski načrti so izvedbeni akti nacionalnega programa, ki za posamezno področje družbenega življenja opredelijo potrebne dejavnosti za obdobje dveh let. (2) Predlog vsakokratnega akcijskega načrta na podlagi poročil o preteklem	Namesto izraza periodični načrti se uporablja izraz akcijski načrti.

morebitnih dodatnih predlogov posameznih ministrstev pripravi Urad za enake možnosti in ga predloži v sprejem vladi. (3) Ministrstva pošljejo Uradu za enake možnosti poročilo iz prejšnjega odstavka najkasneje dva meseca pred iztekom vsakokratnega periodičnega načrta.	dveletnem obdobju in morebitnih dodatnih predlogov posameznih ministrstev pripravi ministrstvo, pristojno za enakost žensk in moških, in ga predloži v sprejem vladi. (3) Ministrstva pošljejo ministrstvu, pristojnemu za enakost žensk in moških, poročilo o izvajanju akcijskega načrta iz prejšnjega odstavka najkasneje dva meseca pred iztekom vsakokratnega akcijskega načrta.	
17. člen (poročanje o izvajanju nacionalnega programa) Vlada vsaki dve leti poroča državnemu zboru o izvajanju nacionalnega programa. V poročilu navede ukrepe in aktivnosti, izvedene v preteklem dveletnem obdobju.	29. člen (poročanje o izvajanju nacionalnega programa) Vlada vsaki dve leti poroča državnemu zboru o izvajanju nacionalnega programa. V poročilu navede ukrepe in dejavnosti, izvedene v preteklem dveletnem obdobju in cilje, ki so bili z njihovim izvajanjem doseženi.	
1.2. Urad za enake možnosti 18. člen (naloge urada) (1) Poleg nalog iz 15., 16. in 19. člena tega zakona opravlja Urad za enake možnosti (v nadaljnjem besedilu: urad) na področju ustvarjanja enakih možnosti še naslednje naloge: - spremlja izvajanje določb tega zakona ter predpisov, izdanih na njegovi podlagi; - spremlja posamezna področja družbenega življenja z vidika enakosti spolov ter vladi in ministrstvom predlaga sprejem oziroma spremembo zakonov in drugih predpisov ter sprejem drugih ukrepov; - koordinira dejavnosti, namenjene izvajanju integracije	30. člen (naloge ministrstva, pristojnega za enakost žensk in moških) (1) Poleg nalog iz 27. in 28. člena tega zakona opravlja ministrstvo, pristojno za enakost žensk in moških, na področjih ustvarjanja enakih možnosti, zagotavljanja enakega obravnavanja in uresničitve dejanske enakosti žensk in moških še naslednje naloge: - spremlja izvajanje določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, - spremlja posamezna področja družbenega življenja z vidika enakosti spolov ter vladi in ministrstvom predlaga sprejetje oziroma spremembo zakonov in	Spremenjen je pristojni organ za področje enakosti žensk in moških.

načela enakosti spolov, vključno z nudenjem strokovne podpore pri razvijanju ustreznih metod in tehnik; - koordinira pripravo nacionalnega programa ter spremlja njegovo izvajanje; - koordinira pripravo nacionalnih poročil o izpolnjevanju mednarodnih obveznosti Republike Slovenije na področju ustvarjanja enakih možnosti; - daje pobude za raziskave in analize, potrebne za izvajanje nacionalnega programa; - sodeluje z nevladnimi organizacijami, ki delujejo na področju enakih možnosti, in sofinancira njihove projekte ali dejavnosti; - letno, najkasneje do konca aprila za preteklo leto, poroča vladi o aktivnostih in ugotovitvah zagovornice oziroma zagovornika enakih možnosti žensk in moških. (2) Pogoje in kriterije za sofinanciranje projektov oziroma dejavnosti iz sedme alineje prejšnjega odstavka na predlog predstojnice oziroma predstojnika urada določi vlada.	drugih predpisov ter sprejetje drugih ukrepov, - koordinira dejavnosti, namenjene izvajanju integracije načela enakosti spolov, in zagotavlja strokovno podporo pri razvijanju ustreznih metod in tehnik, - koordinira pripravo nacionalnega programa, spremlja njegovo izvajanje in koordinira pripravo poročila iz prejšnjega člena tega zakona, - koordinira pripravo poročila o izvajanju Konvencije o odpravi vseh oblik diskriminacije proti ženskam (Uradni list SFRJ – Mednarodne pogodbe, št. 11/81) in sodeluje pri pripravi nacionalnih poročil o izpolnjevanju mednarodnih zavez Republike Slovenije na področju uresničevanja dejanske enakosti spolov, - daje pobude za raziskave in analize, potrebne za izvajanje nacionalnega programa, - sodeluje z nevladnimi organizacijami, ki delujejo na področju enakosti žensk in moških, ter sofinancira njihove projekte ali dejavnosti. (2) Pogoje in merila za sofinanciranje projektov oziroma dejavnosti iz sedme alineje prejšnjega odstavka predpiše ministrica oziroma minister, pristojen za enakost žensk in moških.	
1.2.1. Obravnava primerov domnevnega neenakega obravnavanja spolov in dajanje mnenj 20. člen (zagovornica oziroma zagovornik enakih)		Črtano je celo poglavje. Posebni zakon bo urejal področje zagovorništva načela enakosti.

možnosti žensk in moških) (1) Za obravnavno primerov domnevnega neenakega obravnavanja spolov, izdajo mnenj po določbah tega zakona ter sodelovanje pri izvajanju nalog, ki so s tem zakonom dodeljene uradu, deluje pri uradu zagovornica oziroma zagovornik enakih možnosti žensk in moških (v nadaljnjem besedilu: zagovornica oziroma zagovornik enakih možnosti). (2) Delovno mesto zagovornice oziroma zagovornika enakih možnosti je uradniško delovno mesto v smislu zakona o javnih uslužbencih in se hkrati s pogoji za opravljanje dela določi v aktu o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest v uradu.		
21. člen (namen obravnave) (1) Namen obravnave primerov domnevnega neenakega obravnavanja spolov (v nadaljnjem besedilu: obravnava primera) je predvsem v odkrivanju obstoja diskriminacije na posameznih področjih družbenega življenja. (2) Obravnava primera je neformalna in brezplačna. (3) Zagovornico oziroma zagovornika enakih možnosti ter druge zaposlene v uradu zavezujejo glede vseh podatkov, za katere zvedo pri obravnavi primerov, predpisi o varovanju tajnosti in osebnih podatkov.		
22. člen (pobuda za obravnavo primera) (1) Pisno pobudo za obravnavo primera pri zagovornici oziroma zagovorniku enakih možnosti lahko dajo posameznice oziroma		

posamezniki, nevladne organizacije, sindikati in druge organizacije civilne družbe ali druge pravne osebe (v nadaljnjem besedilu: pobudnica oziroma pobudnik). (2) Zagovornica oziroma zagovornik enakih možnosti lahko obravnava tudi anonimne pisne pobude, če vsebujejo dovolj podatkov za obravnavo primera.		
23. člen (časovna omejitev pobude) Pobuda iz prejšnjega člena mora biti dana čimprej oziroma najkasneje v enem letu po nastanku primera, vendar jo lahko zagovornica oziroma zagovornik enakih možnosti obravnava tudi po poteku tega časa, če oceni, da gre za tako pomembno oziroma resno zadevo, da je njeno obravnavanje smiselno glede na namen tega zakona.		
24. člen (neustrezna pobuda) Zagovornica oziroma zagovornik enakih možnosti ne obravnava pobud, iz katerih očitno izhaja, da ne gre za primer neenakega obravnavanja spolov po tem zakonu.		
25. člen (obravnavo primera) (1) Obravnava primera praviloma poteka pisno, zagovornica oziroma zagovornik enakih možnosti pa lahko obe vpleteni strani povabi tudi na razgovor, če oceni, da bo to pripomoglo k razjasnitvi primera. (2) Zagovornik oziroma zagovornica enakih možnosti lahko pisno zahteva od nasprotne strani, da ji v določenem roku da pojasnila, ki ji omogočajo obravnavo primera. (3) Če nasprotna stran		

zagovornici oziroma zagovorniku enakih možnosti ne da zahtevanih pojasnil, zagovornica oziroma zagovornik enakih možnosti izdela mnenje na podlagi podatkov, s katerimi razpolaga.		
26. člen (ustavitev obravnave primera) Zagovornica oziroma zagovornik enakih možnosti ustavi obravnavo primera na zahtevo pobudnice oziroma pobudnika, če ta ne kaže zanimanja za nadaljevanje obravnave primera ali če zaradi pomanjkljivih podatkov obravnave primera ne more nadaljevati in zaključiti z mnenjem.		
27. člen (pisno mnenje) (1) Zagovornica oziroma zagovornik enakih možnosti ob zaključku obravnave primera izdela pisno mnenje, v katerem navede svoje ugotovitve in oceno okoliščin primera v smislu obstoja neenakega obravnavanja spolov po tem zakonu ter o tem obvesti vpletene strani. (2) V mnenju iz prejšnjega odstavka lahko zagovornica oziroma zagovornik enakih možnosti opozori na ugotovljene nepravilnosti in priporoči, kako naj se odpravijo, ter pozove nasprotno stran, da jo v določenem roku obvesti o svojih ukrepih.		
28. člen (prošnja za mnenje) Posameznica oziroma posameznik ali pravna oseba se lahko obrne na zagovornico oziroma zagovornika enakih možnosti s prošnjo za mnenje o tem, ali bo oziroma je s kakšnim svojim ravnanjem povzročila neenako obravnavanje spolov v smislu tega		

zakona. 29. člen (letno poročilo) Zagovornica oziroma zagovornik enakih možnosti pripravi vsako leto, najkasneje do konca marca za preteklo leto, poročilo o svojem delu, ki ga urad predloži v sprejem vladi.		
	31. člen (sodelovanje s socialnimi partnerji in nevladnimi organizacijami) Vlada in pristojna ministrstva pri oblikovanju rešitev in predlogov za doseganje namena tega zakona sodelujejo s socialnimi partnerji in nevladnimi organizacijami, ki delujejo na področju enakosti žensk in moških.	Prejšnji 3. člen.
2. Lokalne skupnosti 30. člen (vloga samoupravnih lokalnih skupnosti pri uresničevanju ciljev zakona) (1) Samoupravne lokalne skupnosti spodbujajo in ustvarjajo enake možnosti v okviru svojih pristojnosti ter pri sprejemanju ukrepov in aktivnosti, pomembnih za ustvarjanje enakih možnosti, upoštevajo vidik enakosti spolov. (2) Samoupravne lokalne skupnosti imajo lahko koordinadorico oziroma koordinatorja za enake možnosti, ki sodeluje pri pripravi in izvajanju nacionalnega programa iz 15. člena tega zakona v delu, ki se nanaša na samoupravne lokalne skupnosti, predlaga ukrepe in aktivnosti na področju ustvarjanja enakih možnosti ter ima svetovalno vlogo pri oblikovanju rešitev za doseganje namena tega zakona v okviru posamezne lokalne skupnosti.	32. člen (samoupravne lokalne skupnosti) (1) Samoupravne lokalne skupnosti zagotavljajo enake možnosti in enako obravnavanje žensk in moških ter uresničujejo dejansko enakost spolov v okviru svojih pristojnosti. V ta namen pri pripravi, sprejemanju in izvajanju ukrepov ter dejavnosti upoštevajo vidik spola in načelo enakosti spolov. (2) Samoupravne lokalne skupnosti lahko imenujejo koordinadorico oziroma koordinatorja za enakost žensk in moških (v nadaljnjem besedilu: koordinadorica oziroma koordinator), ki sodeluje pri pripravi in izvajanju nacionalnega programa iz 27. člena tega zakona v delu, ki se nanaša na samoupravne lokalne skupnosti, predlaga ukrepe in dejavnosti za zagotavljanje enakih možnosti in enakega obravnavanja	

Koordinatorica oziroma koordinator za enake možnosti pri izvajanju teh nalog sodeluje z uradom. (3) Organi samoupravnih lokalnih skupnosti so dolžni pri načrtovanju razvoja in sprejemanju drugih odločitev obravnavati predloge ukrepov in aktivnosti, ki jih predlagajo koordinatorice oziroma koordinatorji za enake možnosti in jih ustrezno upoštevati.	žensk in moških ter uresničevanje dejanske enakosti spolov in ima svetovalno vlogo pri oblikovanju rešitev za doseganje namena tega zakona v lokalni skupnosti. Koordinatorica oziroma koordinator pri izvajanju teh nalog sodeluje z ministrstvom, pristojnim za enakost žensk in moških. (3) Organi samoupravnih lokalnih skupnosti si v največji možni meri prizadevajo upoštevati načelo uravnotežene zastopanosti spolov v smislu 17. člena tega zakona in so dolžni pri načrtovanju razvoja in sprejemanju drugih odločitev obravnavati predloge ukrepov in dejavnosti, ki jih predlagajo koordinatorice oziroma koordinatorji za enakost žensk in moških in jih ustrezno upoštevati.	
3. Politične stranke 31. člen (načrt) (1) Politične stranke, vpisane v register strank, vsaka štiri leta sprejmejo načrt, v katerem se opredelijo do vprašanja uravnotežene zastopanosti obeh spolov ter v skladu z opredelitvijo določijo načine in ukrepe za spodbujanje bolj uravnotežene zastopanosti žensk in moških v organih stranke, na kandidatnih listah za volitve v državni zbor in v organe lokalnih skupnosti ter za volitve predsednice oziroma predsednika republike. (2) Politične stranke iz prejšnjega odstavka predložijo načrt uradu v treh mesecih po njegovem sprejemu.		Črtan. V področnih zakonih imamo določbe o t.i. kvotah.
4. Varuhinja oziroma varuh človekovih pravic	33. člen	

32. člen (vloga varuhinje oziroma varuha pri uresničevanju ciljev zakona) Varuhinja oziroma varuh človekovih pravic si v okviru pristojnosti, ki jih ima po zakonu o varuhu človekovih pravic, pri obravnavi primerov s področja varstva pravice enakosti spolov pred zakonom in pri poročanju o svojem delu posebej prizadeva za uresničevanje ustvarjanja enakih možnosti.	(vloga varuhinje oziroma varuha) Varuhinja oziroma varuh človekovih pravic si v okviru svojih pristojnosti, pri obravnavi primerov s področja varstva pravice enakosti spolov pred zakonom in pri poročanju o svojem delu posebej osredotoča na ustvarjanja enakih možnosti, enake obravnave žensk in moških in na doseganje dejanske enakosti spolov.	
	IV. POSEBNOSTI PRAVNEGA VARSTVA DISKRIMINIRANIH OSEB 34. člen (pravno varstvo in dokazno breme) (1) V primerih kršitev prepovedi diskriminacije zaradi spola po tem zakonu lahko diskriminirane osebe zahtevajo obravnavo kršitve v sodnem ali upravnem postopku ter pred drugim pristojnim organom pod pogoji in na način, določen v zakonu, ki ureja posamezen postopek, in imajo pravico do odškodnine po splošnih pravilih civilnega prava. (2) Kadar v postopku iz prejšnjega odstavka diskriminirana oseba navaja dejstva, ki opravičujejo domnevo, da je bila kršena prepoved diskriminacije zaradi spola, mora domnevna kršiteljica oziroma kršitelj dokazati, da v obravnavanem primeru ni kršil načela enakega obravnavanja oziroma prepovedi diskriminacije zaradi spola. (3) Določba prejšnjega odstavka ne velja za kazenski postopek.	Nov člen. Zahteva direktiv.

	35. člen (vloga nevladnih organizacij) (1) Nevladne organizacije, ki imajo v skladu z zakonom status organizacije, ki deluje v javnem interesu na področju enakosti spolov lahko s soglasjem žrtve, sodelujejo v sodnem ali upravnem postopku zaradi kršitve prepovedi diskriminacije zaradi spola, kot stranski udeleženec. (2) Šteje se, da ima nevladna organizacija pravni interes za sodelovanje v postopku iz prejšnjega odstavka, če njen ustanovitveni akt določa, da je namen in cilj njenega delovanja odprava diskriminacije zaradi spola oziroma uresničevanje načela enakosti spolov.	Nov člen. Zahteva direktiv.
V. KAZENSKE DOLOČBE 33. člen (1) Z denarno kaznijo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, če izvaja pozitivne ukrepe brez soglasja urada (četrti odstavek 8. člena). (2) Z denarno kaznijo najmanj 80.000 tolarjev se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje odgovorna oseba državnega organa, državne organizacije ali organa samoupravne lokalne skupnosti.	V. KAZENSKE DOLOČBE 36. člen (prekrški) (1) Z globo od 2.500 do 40.000 eurov se kaznuje pravna oseba, samostojna podjetnica ali podjetnik posameznik in posameznica ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če: 1. krši prepoved neposredne in posredne diskriminacije (8. člen tega zakona), 2. krši prepoved nadlegovanja zaradi spola (9. člen tega zakona), 3. krši prepoved spolnega nadlegovanja (10. člen tega zakona). (2) Ne glede na prejšnji odstavek se z globo od 1.500 do 8.000 eurov za	

	prekršek iz prejšnjega odstavka kaznujejo pravna oseba, samostojna podjetnica ali podjetnik posameznik in posameznica ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki zaposlujejo deset ali manj delavk in delavcev. (3) Z globo od 250 do 2.500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznujejo tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba državnega organa in odgovorna oseba organa samoupravnih lokalnih skupnosti. (4) Z globo od 250 do 1.200 eurov se kaznuje posameznica ali posameznik, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena. (5) Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene v tem zakonu.	
35. člen Z denarno kaznijo najmanj 300.000 tolarjev se kaznuje za prekršek politična stranka, če uradu ne predloži načrta iz 31. člena.		Črtan.
	37. člen (določitev prekrškov v posebnih zakonih) Če je kršitev prepovedi diskriminacije zaradi spola v skladu z 12. členom tega zakona natančneje opredeljena v posebnem zakonu, se izreče sankcija po posebnem zakonu.	

	38. člen (pristojnost za izrekanje sankcij za prekrške) Za obravnavo kršitev prepovedi diskriminacije zaradi spola in odločanje o prekrških po tem zakonu je pristojna inšpekcija, ki je na posameznem upravnem področju po zakonu pristojna za inšpekcijski nadzor nad izvajanjem zakonov in drugih predpisov, kolektivnih pogodb in splošnih aktov, na katerem je prišlo do ravnanja, ki pomeni diskriminacijo zaradi spola po določbah tega zakona.	
VI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE	VI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE 39. člen (ustanovitev strokovnega sveta za enakost žensk in moških) Ministrica oziroma minister, pristojen za enakost žensk in moških, ustanovi strokovni svet iz 23. člena tega zakona v roku treh mesecev po uveljavitvi tega zakona.	
	40. člen (ustanovitev usmerjevalne skupine za integracijo načela enakosti spolov) (1) Ministrice oziroma ministri določijo koordinatorice oziroma koordinatorje iz prvega odstavka 24. člena tega zakona v roku šestih mesecev po uveljavitvi tega zakona. (2) Ministrica oziroma minister, pristojen za enakost žensk in moških,	

	ustanovi usmerjevalno skupino iz drugega odstavka 24. člena tega zakona v roku enega meseca po imenovanju koordinatork oziroma koordinatorjev iz prejšnjega odstavka.	
	41. člen (kriteriji za uravnoteženo zastopanost spolov) Vlada določi kriterije iz tretjega odstavka 25. člena tega zakona v roku enega leta po uveljavitvi tega zakona.	
36. člen (predlog resolucije) Vlada najkasneje v enem letu po uveljavitvi tega zakona predloži državnemu zboru v sprejem predlog resolucije o nacionalnem programu za enake možnosti žensk in moških.	42. člen (predlog resolucije) Vlada predloži državnemu zboru v sprejetje resolucijo o nacionalnem programu za enakost žensk in moških iz 27. člena tega zakona v prvi polovici leta 2014.	
37. člen (določitev kriterijev za upoštevanje načela uravnotežene zastopanosti spolov) Državni zbor in vlada določita kriterije za upoštevanje načela uravnotežene zastopanosti žensk in moških pri sestavi delovnih teles ter imenovanju in predlaganju predstavnic oziroma predstavnikov iz 10. in 14. člena tega zakona v enem letu po uveljavitvi tega zakona.		
38. člen (določitev kriterijev in pogojev za sofinanciranje projektov) Vlada določi pogoje in kriterije iz drugega odstavka 18. člena tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.	43. člen (kriteriji za sofinanciranje projektov) Ministrica oziroma minister, pristojen za enakost žensk in moških, predpiše pogoje in kriterije iz drugega odstavka 30. člena tega zakona v roku enega	

	leta po uveljavitvi tega zakona.	
39. člen (začetek dela zagovornice oziroma zagovornika enakih možnosti) Zagovornica oziroma zagovornik enakih možnosti začne z delom po tem zakonu najkasneje v enem letu po uveljavitvi tega zakona.		
40. člen (določitev koordinatoric oziroma koordinatorjev) Ministrice oziroma ministri določijo uradnice oziroma uradnike, ki opravljajo naloge koordinatoric oziroma koordinatorjev iz 13. člena tega zakona, in o tem obvestijo urad v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.		
41. člen (sprejem prvih načrtov) Politične stranke sprejmejo prvi načrt v skladu z 31. členom tega zakona v enem letu oziroma na svojem prvem kongresu po uveljavitvi tega zakona.		
42. člen (uveljavitev zakona) Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.		
	44. člen (prenehanje veljavnosti) (1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o enakih možnostih žensk in moških (Uradni	

	list RS, št. 59/02 in 61/07 – ZUNEO-A). (2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehata veljati: – Uredba o kriterijih za upoštevanje načela uravnotežene zastopanosti spolov (Uradni list RS, št. 103/04) in – Uredba o pogojih in merilih za sofinanciranje projektov na področju enakih možnosti žensk in moških (Uradni list RS, št. 80/03), ki pa se uporabljata do uveljavitve uredbe iz tretjega odstavka 25. člena tega zakona oziroma pravilnika iz drugega odstavka 30. člena tega zakona.	
	45. člen (uveljavitev zakona) Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.	